POKROK ZÁPADU,

Týdenník politický poučný a zábavný,

pro

Čechoslovany Americké.

Vychází každou středu.

editor a vydavatel: Jan Rozický.

[illegible]

Zásilky peněz

[illegible]

THE "POKROK ZÁPADU,"

("PROGRESS OF THE WEST")

[illegible]

J. Rozický, Editor & Publisher.

RATES OF ADVERTISING:

Local notices 15 cts. per line for 1st insertion.

Standing advertisements:

[illegible]

Office 916 Farnham Street, Omaha.

[illegible] at the Post Office at Omaha, Neb., as [illegible] Class Matter.

Všechny dopisy budiž adresovány

„POKROK ZÁPADU"

Omaha, Neb.

Omaha, Neb. 18. února, 1880

Kořen zla.

Objevené darebáctví komisaře indiánského, Hayta, poskytlo srci nepřátelům nynější administrace a sejmena nepřátelům Schurse příčinu k výsměchu a výčitkám. Přehlížejíce to, že administrace nynější mohla se honositi až dosud tím, že nalezeno bylo méně darebáků v úřadech než v kterékoliv předcházející; přehlížejíce, že administrace nynější nechrání odhalené darebáky a neudržuje je v úřadech, naopak, že okamžitě je propouští, nedajíc jim ani lhůtu až by nástupce jmenován byl, jak obyčejně vždy se stává; přehlížejíce konečně i to, že při tom množství úřadů nemožné jest někdy nechybiti: ukazují posměšně na tento jediný případ a praví: Však jsme to vždy říkali; však není o nic lépe než bývalo. Staré přísloví praví, kdo chce psa bít, že vždy nalezne hůl a kdo chce komukoliv chyby vyhledati, vždy jich nalezne. Za ustanovení Hayta do úřadu jest zodpověden jedině Schurz, jelikož Hayt byl od něho schválně vyvolen, aby opravy v indiánské správě zavedl. Okamžité propuštění Hayta svědčí o tom, že pakli chyba učiněna, nebyla to úmyslná, nýbrž že Schurz sklamán byl v Haytovi, jehož za poctivce považoval. Však přece v tomto pádu byla vina administrace. Minulý týden ale poskytnul nám příležitosti k nahlédnutí, co jest hlavní kořen korupce a darebáctví v úřadech. Jak dojista známo všem, nemá president úplně v moci, dosaditi do úřadu koho chce. On může pouze navrhnouti, však senát musí potvrditi. Proti vůli senátu nemůže president nikoho navrhnouti, jinak jej tento nepotvrdí. Tak minulý týden opět navrhnul senát všechny navržené supervisory censusu pro stát Ohio,—ne proto že by nebyli schopni, poctivi neb řádní mužové,—nikoliv; sami protivníci jich v senátu vyslovili se, že nemají praničeho proti nim k namítání; jediná příčina proč proti nim hlasovati budou že jest, že nejsou demokraté! Ne že by mužové, které president navrhnul byli neschopni, nýbrž proto, že president nepřišel k senatorům ze státu Ohio a nezeptal se jich, jestli nemají koho jehož by za politické služby odměniti chtěli úřadem, proto nepotvrdí senát nominace presidenta a páni senatoři neostýchají se zřejmě příčinu tu udati. Až přespříliš pokořující jest zjev tento. Senatoři hašteří se s dobře mínícím presidentem o patronáži! Myslili by se, kdo by soudil, že tento případ jest osamotnělý, naopak, jest to všeobecné od té doby, co demokratický president Andrew Jackson ve skutek uvedl zásadu, že vítězi náleží kořist. Zlo toto zůstalo od té doby víc a více.

Naši zástupci v kongresu čím dále tím většího práva si osobují na patronáži, považujíce ji za jedno s práv postavení svého a věci dospěly tak daleko, že neostýchají se to veřejně vyznati. President musí být pouhé loutkou v rukou jejich, musí pokorně sklaněti roskaši jejich, musí navrhovati pouze jejich stvůry, chceli aby potvrzení došli. A kdo jsou tyto stvůry jejich? Jsou to osoby, kterým se zacatoři a podnícení odměňovati musí za služby,—mnohdy špinavé služby,—jim prokázané a neb které si k budoucím službám zavázati snaží. Schopnost, poctivost, jest věcí vedlejší, sběhlost v politickém honosti a po případě i bojdivství jest věcí hlavní.

Jasné světlo na tento neřád, na tento vřed v státní samě dle vrhnul gen. Grant, který se cestou kolem světa vyjádřil svému průvodímu John Russell Youngovi o předmětu tom následovně:

"Opravu v úřednictvu jest úplně v rukou kongresu. Kdyby poslanci a senatoři vedali se své patronáže, byl by velký krok ku předu učiněn. Však členové kongresu jsou též jen lidé a lelí to v lidské povaze, hledati nadvládu a používati ji k vypomáhání přátelům. Výkonná vláda musí šetřiti vůle kongresu. Ústrojí vládní musí v běhu udrženo býti a výkonná vláda závisí od kongresu. Členové kongresu mají svých práv tak dobře jako president. Pakli že tento chce s kongresem v dobrotě vycházeti, chce aby vláda šla hladce, a chce aby prospěšné zákonodárství docíleno bylo, musí souhlasit s kongresem. Stalo se zvykem členů kongresu, že dělí se s presidentem o zodpovědnost při obsazování úřadů. Bylo by nespravedlivo říci, že zvyk tento jest nutně korupční. Jest to pouze zvyk, který vzrostl v obyčej a nelze to popírati. President zřídka sám úředníky navrhuje,—on pouze koná vůli kongresu."

Tu máme přímé přiznání muže, který za pevného a neústupného všeobecně považován jest, který po 8 roků president byl a on bez obalu přiznává po své zkušenosti, že president je vůči kongresu málomocným. Že tomu v pravdě tak, měli jsme příležitost pozorovati na Hayesovi. Po jeho nastoupení rozpředl ihned svár se senátem, proto že toho neb onoho chráněnce některého senatora nahraditi chtěl mužem schopnějším a po několikaletém zápasu musil se podati. Nechceli aby úřady zůstaly neobsazeny, musí navrhovati jen muže takové, které mu členové kongresu odporučí.

A v tom leží kořen korupce, kořen všeho zla v úřednictvu. Jak praveno, úřady přidělují se ne dle schopností k úřadu, nýbrž dle schopností k politickému šejdířství. Mužové pro úřady nevybírají se z řad občanstva poctivého a spravedlivého, nýbrž z řad politických šejdířů. Takoví pak, vědouce že mají mocné protektory, a že v úřadě se udrží jen pakli i na dále protektorům svým zůstanou prospěšnými, méně letí zájmů lidu, zájmů země, než zájmů svých protektorů. Na napravení neb odstranění zla toho pouhou změnou strany, nelze pomýšleti. Bylo tak dokud kongres byl republikánský, jest tak nyní když kongres jest demokratický, jak náš případ a vrchu uvedený poučuje.

Obilní štěnice.

O tomto malém ale shoubném škůdci všeho druhu drobného obilí napsal obšírnější pojednání Dr. Cyrus Thomas, předseda university Illinoiské v Carbondale a člen entomologické komise vládní.

Ve spisku svém praví, a to v pravdě, že obilní štěnice jest nejshoubnějším ze všech druhů hmyzu, který obilí a zvláště pšenici škodí. Kobylky jsou jediným hmyzem, který se mu v shoubnosti rovnati může. V Illinois odhadnuta škoda kterou obilní štěnice tam učinily v roku 1850 na 4 miliony dol., průměrem 64.70 na každou osobu. Největšího rozmnožení nabyl v Illinois a vůbec v části údolí Mississippi pšenicí osívané, v roku 1864. V tom roce jedině zničeny tři čtvrtě úrody pšeničné a polovice kukuřičné a škoda ten rok obnášela přes 100 milionů. Největších škod spáchal až dosud v části Illinois, která leží asi rovnoběžně s kraniční lowy a Missouri a rozmohá se také v té části, tedy v Iowě, Missouri, Kansas a Nebrasce. V roku 1871 utrpěl stát Illinois škodu na menší než 10½ mil. dol. od shoubce toho a pakli že počítáme podobnou částku za škody spáchané v Iowa a Missouri a též podobnou částku za škody v Indiana, Kansas Nebraska (?) a Wisconsin, může za celá škoda ve všech těchto státech dobře mady přiíti na 30 milionů dol.

Dle dosavadního pozorování podobá se, že největšího rozmnožení dosáhne shoubce ten vždy se jednou v pěti letech a Dr. Thomas soudí, že průměrem působí škody 20 milionů každoroční. Po prvé objevil se hmyz tento v Illinois v r. 1840; v Iowě a Indianě v r. 1847, ve Wisconsinu v r. 1854 a po celém západě v r. 1871. O přirozených shoubcích škůdce toho praví Dr. Thomas, že nemá takové nečetné nepřátely, které by jej hubili, jako má mlice neb kukuřičný červ (army worm.) Jsou sice jiné druhy hmyzu, které obilní štěnice niší, však ty nejsou tak četné, aby dovedly citelně umenšiti ohromné ty hordy malých vetřelců. Nejhlavnější mezi škůdci štěnic jest prohovaný brouk zvaný Herpoector Cinctus a žába. Prof. Ross vyslovuje náhled, že hubení žab vysoušením jejich úkrytů, bažin, jest jedna z příčin proč obilní štěnice se tak rozmnožily. K hubení jich uvádí spisovatel, dle odporučení Dr. Le Baron, státního entomologisty v Illinois, následující:

1.) Setí velmi časně, aby jarní pšenice škůdcům těm unikla.

2.) Ochraňování pole, když štěnice se stěhují, hlubokými brázdami a petrolejem.

3.) Ničení hmyzu toho pálením kukuřičných stonků, strniště, plevele atd., v kterých zimují.

4.) Setím a sázením takových plodin, které jim za potravu neslouží, čímž se množení jich mese kladou.

Dr. Thomas odporučuje hlavně, aby na polích v kterých se nasadily, v zimě spalovaly se strniště neb kukuřičné stonky a jak mile rozmrzne, aby se uválely. Pojednání své končí Dr. Thomas radou, aby farmeření dělo se se vrubně a role aby se dobře vzdělávaly. Tím velice se zamezí množení hmyzu všeho druhu. Též radí rozmanitost plodin. Velké lány jednoho druhu plodin rok po roce, směřují k množení se hmyzu, který z plodin těch žije.

Potud ono pojednání; připojujeme k němu, že v Nebrasce byl zhoubný hmyz tento dříve neznámý. Teprvé poslední dvě leta se místy objevil, ač škody které učinil byly poměrně velmi nepatrné. Však nechá se očekávat, že jako všude jinde kde se objevil, i tu se rozmáhati bude a rolníci naši měli by si povšimnouti pokynutí výše uvedených a dokud čas, pokusiti se aspoň o částečné jeho vyhubení. Mnohým rolníkům západním jest nepochybně škodnost nepatrného hmyzu tohoto neznáma. Nuž, redaktor listu tohoto zná jej z vlastní skušenosti. Seznal co rolník škodnost jeho ve Wisconsinu v letech 1862, 63 a 64; seznal též v letech 1874 a 75 shoubnost kobylek a neváhá tvrditi, že štěnice obilní mnohem škodnější jest než kobylky. Proto pište strničata, kornovičata a prerie všude kde se objevil, dokud k tomu čas. Za pár týdnů nastane práce pilnější a nebude kdy a pakli nyní ničeho činiti nebudete, bude vaše pilná práce jarní marná.

Boj Černohorců s Albánci.

O telegraficky oznámeném boji Černohorců s Albánci v první polovici měs. ledna sděluje dopisovatel "Pol. Corr.": V údolí Limu bojován prudký boj a rozhodnut ve prospěch Černohorců. Dle authentických zpráv udála se věc následovně. Když byla černohorská vláda dostala z Cařibradu určité ujištění, že odevzdání Plavy a Gusinje stane se cestou mírnou a že turecká vláda učinila poslední opatření v tomto směru, nařízeno černohorskému veliteli v šumí plavském a gusinjském Božu Petrovičovi, aby část armády odvolal a obmezeného šumí a obmezil se na pozorování Turků a Albánců; při tom měl hledět najmena k tomu, aby ze strany černohorské nebylo vyvolána žádná srážka, a aby se vyhýbal provokacím ze strany turecké. Božo Petrović svědomitě vykonal tyto rozkazy a propustil několik praporů, jež sestoupily dílem k Podgorici, dílem k Brskotu. Zatím však pozorováno, že ze strany turecké od Ipeku, Djakova a Prizrenu stále posunováno vojsko k Plavě a Gusinji. Otázána na příčinu tohoto poněkud podivného jednání, odpovědělo turecká vláda, že se to právě děje následkem rozkazů vydaných k ukončení mírného odevzdání Plavy a Gusinje, a že černohorská vláda v té věci se nemusí ničeho obávat. Spoléhajíc se na toto ujištění, ačkoliv nebyla prosta nedůvěry, nedala černohorská vláda vojsku rozkaz, aby se hnalo se svých posic, a očekávala, co se bude díti dále. Arnautové však nedali dlouho na sebe čekat. Jakmile seznali, že jsou počtem dosti silni, vytrhli k útoku proti Černohorcům. Útoční jejich sbor, jenž čítal 8 až 12 tisíc mužů, vydal se na pochod časně z rána. Opírajíce se o Plavu a Gusinji, postupovali po obou březích Limu proti černohorským strážím, jež se nalezaly ve Veliké, Řlanici a Pepiči. Jakmile na straně černohorské spozorována postupující přesila Arnautů, roskázáno strážím, aby ustoupily k hlavnímu sboru černohorskému, jenž v počtu 3000 mužů měl obsazeny posice v Ulotině, Masnici a Sekirici. Mimo to ponecháno na pravém a levém křídle u Cocunu malé oddělení, aby zabránilo zaskočení přes Livovici nad Velikou a příbytí posil od Rugovy. Boj započal o 9. hodině zapálením opuštěných obcí Veliké, Řlanice a Pepiče. Když byli vypálili tyto obce, postupovali Arnauti proti Morině, kdež je očekával Todor Miljanov s jediným praporem. Zde se rozpředl prudký boj, jenž trval plné dvě hodiny. Albánci byli odraženi a pronásledováni až za Pepiče. Zde však stála silná záloha Arnautů, která znovu započala boj s pronásledujícími Černohorci a zatlačila je do Pepičů. Zpozorovav to poslal vojvoda Miljanov Todor v Pepičích stísněnému sboru ku pomoci 150 mužů pod Trifunem a popem Džokem, kteří s největší prudkostí s tasenými handžary vyrazili na nepřítele. Vidouce to Arnautové, kteří na pravém břehu Limu u Veliké a Ržapice pálili a pustošili, spěchali ku pomoci svým soudruhům bojujícím u Pepičů. V tu chvíli však vyrazil též vojvoda Marko se svými Kuči a Bratonožici k Pepičům, kdež veškeré pohotové síly účastnily se boje. Zápas byl velice krutý a veden byl ze strany Albánců dle všech pravidel vojenských. Trval až do večera a skončil porážkou Arnautů, kteří prchali v divém útěku a byli pronásledováni až za Brezovicu. Ztráta jich páčí se celkem na 1400 mrtvých a raněných. Na straně černohorské jest 32 mrtvých a 70 raněných. — Morálka ze všeho toho dá se shrnout v několik slov: Muktar paša sedí klidně ve svém konaku v Prizrenu a organisuje odtud ozbrojený odpor proti okupaci Plavy a Gusinje Černohorci; turecká vláda pak konejší Černou Horu lichými perfidními výklady o svých nejupřímnějších úmyslech v příčině otázky Plavy a Gusinje. "N. L."

Poměry v Bosně a Hercegovině.

Záderský "Národní List", tedy orgán, jenž vřele hájil okupaci, přináší děsné obrázky o stavu věcí v Bosně a Hercegovině, jež by ci parlamentáři na vídenské radě měli vzíti k srdci. Vychází z nich na jevo, že nejen nic se nezlepšilo v okupovaných zemích, nýbrž leccos ještě shoršilo od dob tur. vlády. Tak píše se listu tomu z Mostaru ze dne 11. ledna.

"V krajích hercegovských panuje velký hlad, jakého jsme co živi nezkusili. Bůh ví, co stane se s námi dále. Lid zbaven všech prostředků krutě se zakrvácel placením daní, loňského a předloňského desátku. Hlásalo se sice, že vláda odpustila předloňské daně, totiž za rok 1878, ve skutečnosti však vybírá předloňský desátek, kterýž, jak se rozumí, pokud ostal dlužný, dlužen jej obyvatelstvo nejednou nejíti, kteréž nemůže zaplatiti loňský desátek, natož předloňský. Výdělky jsou velmi skrovné, vlastně žádné, neboť to, co jest, béře nám cizinec od úst. Jak vidíme, nedovoluje se našim dělníkům pracovati na zlaticích, kde by s lepším prospěchem pracovati mohli naš cizozemští dělníci. Dojde li kdy k potlačku a míru mezi nás a rolníky, a které strany denně slyšíme o nových sporech a bouřích, to bůh ví. Také nevíme, kdy bude konec loupežím a vraždám. Od nového roku zavražděni byli tři mladíci na veřejných cestách. Jeden z nich Ivan Loudar zabit byl v obci půl hodiny od Mostaru vzdálené. Aga té vesnice, Likitič, nebyl vzat do vyšetřování, ačkoliv Loudara loňského roku na soudu hrozil slovy: "Pomstím se ti, nezapomeň, že jsem ti to řekl". Jest si ce pravda, že se neví, z jakého návodu a od koho byl Loudar zavražděn, avšak se vyšetření přece to stálo. Vyšetřování ve prospěch křesťanského lidu vůbec se nevede snad vede se velmi chatrně, kdežto k vůli mohamedánům jest hned všechno vzhůru. Loňského podzimu, když hodně nabili jistému tureckému klukovi, bylo ihned 18 křesťanských hochů uvězněno a to z prvních rodin, na něž ani Turci v duchu nepomyslili, natož aby se mohlo jim něco dokázat".

NOTIČKY.

‡ "Svornost" přináší zprávu z Čech, o žertu, který si jistý krajan jménem J. Mika z Milwaukee, dovolil se známým svým F. Doležalem z Jetřichovce, kraj táborský. Mika poslal Doležalovi na cestu "stovku", kterou tento židovi Ed. Moravcovi v Pacově za 221 zl. prodal. Jaké však bylo překvapení žida, když z pražského banku, kam "stovku" k výměně poslal, došla ho zpráva, že domnělá "stovka" není nic jiného, než ohláška jakési továrny. Žid arci běžel hned na Doležala, aby mu peníze vrátil, tento však mezi tím 70 zl. utratil a tak žid obdržel zpět pouze 150 zl. Špatný "kšeft".

‡ Za poslední doby nemine skoro ani den, aby se z Chicaga neoznamovala nějaká vražda a všeobecně se uznává, že za nynější demokratické správy tam není osobní bezpečnost taková jako byla dříve. To jest zcela přirozené. Velká většina zločinců verbuje se z řad Irčanů. Ti náleží skoro veškeré k straně demokratické. Jestli mayorovi dopomohli ku zvolení, musí tento nad řáděním jejich oko přimhouřit.

‡ Texaský "Slovan" zvětšen byl číslem minulým na list osmistránkový o pěti sloupcích. Pastrno, že rodáci texaští uznávají potřebu vlastního listu a jej i podporují. Přejeme zdaru!

‡ Komisař berní, Green B. Raum, vysvětluje z čeho povstala pověsť, že úřad berní vyrovnal se s "kšeftou" kořaleční firmou Rhomberg v Iowa. S firmou zmíněnou neučiněno narovnání žádné, nýbrž pouze s jedním z její ručitelů a narovnání to nepotahuje se na žádného člena firmy, nýbrž jedině na ručitele samého, kterýž prý jest insolventní.

‡ V legislatuře jižní Karoliny jedná se o to, aby obmezilo se právo volební jen na ty osoby, které psáti a čísti dovedou. Kdyby zároveň poskytnuto bylo všem bez rozdílu příležitosti k nabytí školních vědomostí, bylo by lze aspoň nějak s návrhem tím se usmířiti. Však demokratické časopisy tamější tam usilují o přijmutí tohoto zákona pouze z té příčiny, aby "intelligentnější" menšina nadvládu nad většinou udržela. Vezmouc motiv tento v úvahu vidíme patrně, že bude pak snadnou věcí v nevědomosti udržeti a ji vykořisťovati.

‡ Za příčinou nedávného propuštění indiánského komisaře Hayta z úřadu pro objevené neprávnosti, sestaven byl v oboru vnitra seznam všech komisařů indiánských. Z toho vysvítá, že v minulých 46 létech, kterou dobu záležitosti indiánské dle nynějšího systému spravovány jsou, vystřídalo se v úřadě komisaře 20 osob a skoro každý z nich byl o úřadu a charakterem pokálcným. To by mělo konečně secretáře Schurze přesvědčit, že systém nynější jest pochybený a pouze změna radikální,—zvětšení záležitostí indiánských odboru vojenskému,—může tomu odpomoci.

‡ Denník Novověku přináší v posledním čísle krásnou a dojemnou básničku od Jos. V. Sládka, mnohým Čechům ze konce let šedesátých známého, nadepsanou "Postrav americkým Čechům". Dle básně té souditi by se dalo, že pan Sládek chová kdo ví jaké city pro Čechy americké, že však ve skutečnosti jsou mu nad míru lhostejni, to dokázal Vám, že jakmile se ujmul vydávání "Lumíra" v Praze, přestal jej i hned všem českým listům v Americe výměnou posílati, kdežto dříve všem docházel. Pak ti nemá pro nás nic jiného než básně, tedy může být ujištěn, že o něj nestojíme, byť byly sebe dojímavější, neboť víme, že to vše jen z pilo a skutek, ozek.

‡ Upozorňujeme naše čtenáře, kteří buď pozemky na západě neb loty v Omaha koupiti zamýšlí, na oznámku pp. Bogge & Hill na jiném místě tohoto listu. Již několikráte zmínili jsme se o množství nevzdělaných a laciných pozemků v Douglas Co. a prospěšnosti usazení se poblíže nejhlavnějšího města Omahy; též došlo nás již množství dotazů o předmětu tom a soudíme, že mnohým bude oznámka tato vítána, an budou vědět na koho se s podobnými dotazy obrátiti, aby cíle došli.

‡ Ku snaze některých politiků, nominovati Granta opět za presidenta, podotýká trefně Springfield Republican (časopis republikánský): Grantovci, ve směs prominentní mužové z obou Grantových administrací, kteří vnucují Granta, tvrdíce, že korupci v dobách Grantových nelze jemu připsati, nýbrž špatným lidem kolem něho, připomínají velice na vetešníka, který prodával kabát, ale kupec nechtěl jej koupiti, jelikož smrdí. "Odpusťte přátelé," pravil vetešník a praví tito obchodníci s třetím termínem, "vy se mýlíte; tho nesmrdí kabát, to smrdím já!"

‡ Z jihu poslán mnohý nevědomec, mnohý nesvědomitý carpetbager, ale žádný nenatropil ve Washingtonu tolik škandálů, jako nynější demokrat z Lousiany Ackleu, žádný z nich nikdy se neopovážil podstrčiti falešné usnešení výboru kterého byl členem. Bývalo druhdy dost nešvárů ve Washingtonu, ale od té doby co demokraté tam ovládli, věru, "Reformy jest zapotřebí!"

‡ Politování hodné různice a třenice, které před soudy zemskými provětrání došly, nastaly v řádu Č. S. P. O. v Chicago. Řád čís. 8 žaloval svého bývalého pokladníka, Mat. Hašku, kriminálně pro zpronevěření $189.99, které tento nově zvolenému pokladníku vydati se zdráhal. Soudce žalobu kriminální odmítl z té příčiny, že řád nevyhověl zcela předpisům o incorporaci a odkázal řád k cestě civilní. Minulý týden též postaven byl před soud velkomaršál řádu toho, Fr. Frundl, pro útok ze smrtelnou zbraní s úmyslem poškození na těle, kterého se dopustil na J. Hurtovi, členu téhož čísla 8 ve schůzi řádové s úředním znakem svým, mečem. Frundl postaven pod $300.00 záruky a záležitost jeho odkázána ku soudu kriminálnímu.

Největší trápení, které člověka potkati může, jest pokažený žaludek. Větry se v žaludku nahromadí, pokrm odchází neztrávený a ostatní části těla, jako játra a ledviny trpí zároveň. Dobrá dávka hamburských kapek získá ihned ulehčení a delší pravidelné užívání dá tělu bývalou sílu opět.

Dnešní zatmění

všech jiných léků Brownovými obližbenými léky zapadnými, lze pozorovati v každé rodině, kdekoliv je chuť. Na prodej u E. D. Titus, M. Parr, Jas. K. Ish, D. Tungreen, J. W. Bell, J. A. Roeder, H. B. Laffer a E. Diedrich v Omaha.

Mezinárodní mlékařská výstava.

Jedním z nejdůležitějších vyletků této výstavy jest, že výbor zaslal uznání znamení a oblíbenou dokonalenou barvu maslovou, hotovenou od Wells, Richardson & Co. Burlington, Vt., za lepší jiných a udělil jí též první cenu. Kolonci měli by si to pamatovati a vždy jen nejlepší požadovati. K dostání u všech lékárníků a grocerists. Píšte si pro obětník.

Brownovy dehtové cetle

Hojí bolavý krk a ochrapělou, čistí a ochlazuje.